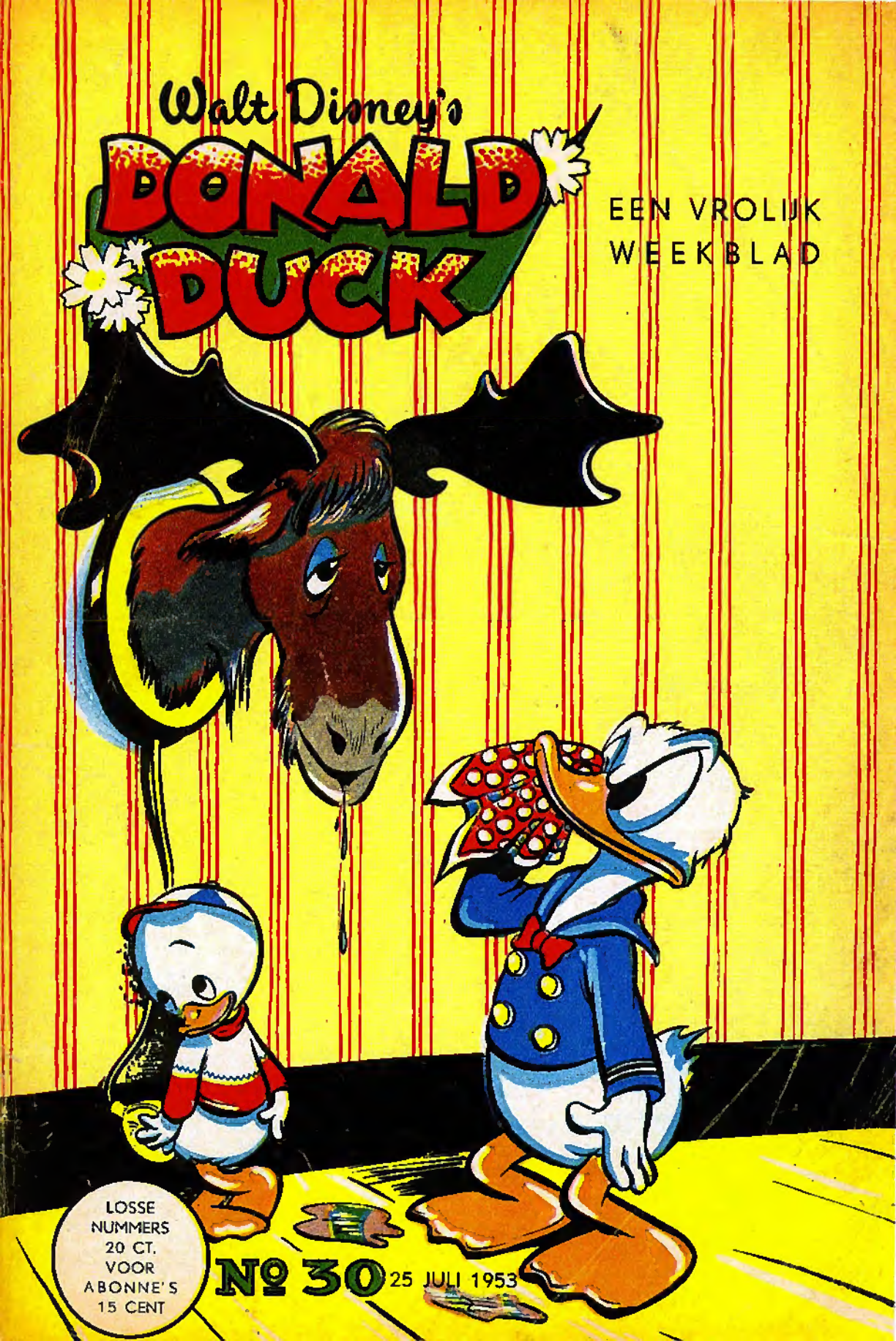
Walt Disney's
DONALD DUCK
EEN VROLIJK WEEKBLAD
LOSSE NUMMERS 20 CT. VOOR ABONNE'S 15 CENT
№ 30 25 JULI 1953

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

KENNEN jullie allemaal het oude spelletje, dat „Kim" heet? Niet? Nu, dan moet je het eens doen als je met enkele jongens of meisjes bij elkaar bent. Het is een heel gezellig en leerzaam spel. Je legt een stuk of twaalf voorwerpen op tafel, allerlei dingen, die je bij de hand hebt. Bijvoorbeeld: een potlood, een lepeltje, een stuk zilverpapier, een elastiekje, enzovoort. Je laat iedereen er tien seconden naar kijken en spreidt dan een doek over alles uit. Nu moet iedereen op een papiertje de namen van de voorwerpen schrijven, zoals hij of zij ze zich herinnert.

Je zult verbaasd zijn hoe moeilijk het is alle twaalf voorwerpen op te noemen. Winnaar is natuurlijk degene, die de meeste namen opschrijft. Daarna kun je het spel herhalen met twaalf andere voorwerpen en zo kun je een hele tijd bezig blijven. Ik kan je dit spel aanraden, want het is prettig en je kunt er wat van opsteken. Je leert namelijk iets op te merken en dat is heel belangrijk. Weten jullie wel, dat alle mensen, die in hun later leven iets bijzonders bereiken, allemaal goede opmerkers zijn? Eigenlijk ligt dit voor de hand, want als je veel opmerkt, kun je met veel dingen je voordeel doen.

Heus, jullie moeten altijd proberen goed op te letten wat er om je heen gebeurt. Dit geldt niet alleen voor het spel, maar ook en vooral voor het dagelijks leven. Ik zal je hier een belangrijk voorbeeld geven. Let thuis eens goed op, hoe je vader en moeder plezier kunt doen. Denk eens na, welke kleine diensten je hun kunt bewijzen, hoe je hun zorg een beetje kunt verlichten, Hoe je een beetje zonneschijn in hun leven kunt brengen. Probeer het eens voor de aardigheid. Je zult verrast zijn, wat je dan met een beetje oplettendheid weet te bereiken.

Dat is dus afgesproken met jullie

DONALD.

OOM DONALDS *BRIEVENBUS*

De meesten van jullie hebben nu al vacantie en dat vinden jullie natuurlijk allemaal heerlijk! Vergeet Oom Donald ook niet in die tijd en schrijf eens een briefje, hoe je het maakt! Ik ben er zo benieuwd naar! Het adres is: Donald Duck, Postbus 792, Amsterdam. Links bovenaan op de enveloppe schrijf je: Oom Donalds Brievenbus. Tot schrijfs allemaal!

GERT LINTHORST, ALKMAAR: Ik vind dat jij al heel wat Grieks kunt schrijven, hoor! Je vindt het zeker 'n prettig vak, hè? Houd je ook zoveel van Latijn, of vind je al die naamvallen te lastig?

TONNY VAN 'T WOUT, NIJMEGEN: Er bestaan heus poppendokters, Tonny! En in grote speelgoedwinkels nemen ze ook wel eens poppen aan om te repareren! Misschien kun je eens proberen of je Lineke's pop daar kunt laten maken!

ALEX POLK, ENSCHEDE: Ik wou dat ik zo'n vader had als jij! Je vindt het zeker prachtig als hij weer thuiskomt van een buitenlandse reis en hij heeft weer een leuk cadeautje voor je meegenomen! Je zult al wel een hele verzameling hebben!

ERIKA VEEM, SCHEVENINGEN: Dat lijkt me gezellig voor je, wanneer je met Oma langs de zee mag wandelen! En op Zondag gaan vader en moeder zeker ook mee? Pas maar op, dat de hond niet wegloopt, zoals de vorige keer!

DIRK v. d. ANKER, KERKDRIEL: Er zijn zoveel jongens en meisjes, die nog nooit een prijsje gewonnen hebben! Er zijn altijd duizenden en duizenden goede oplossingen. Niet ongeduldig worden, Dirk!

ANITA HAAN, NIJMEGEN: Je broer had gelijk: Nederland is bekend om zijn orchideeën-kwekerijen. De orchideeën gaan naar alle uithoeken van de wereld! Iets waar wij trots op kunnen zijn, hè?

IN TWEE JAAR OM DE WERELD. Zes Franse studenten, die ongeveer twee jaar geleden een reisje om de wereld begonnen, leder met minder dan 20 gulden op zak, zijn, nadat ze de reis volbracht hadden, in Parijs teruggekeerd. Zij waren er in geslaagd geheel zonder schulden te blijven. Met hoeveel geld op zak zouden zij starten voor 'n veertiendaags vacantie-reisje?

WAAR IS ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG?

Jullie hebt natuurlijk al gezocht naar onze wekelijkse prijsvraag en je hebt helemaal niet begrepen waarom hij er deze keer niet in staat! Wel, ik zal je vertellen, waar hij heen is! Onze wekelijkse prijsvraag werd zó moe van het prijzen uitloven, dat hij van de week opeens zei: „Ik doe het niet meer, ik ga met vacantie!" En daar stonden we! Geen prijsvraag meer? „Neel" zei de wekelijkse prijsvraag, „ik ga een paar weken op vacantie, ik ga naar zee, dan ga ik op het strand liggen en dan laat ik me heerlijk bruin bakken door de zon!" - „Vergeet je zonnebrandcrême niet!" bromden wij, maar de prijsvraag trok zich niets van ons aan en ging door: „Trouwens, het is helemaal niet erg! Alle kinderen in Nederland hebben vacantie en dan hebben ze het veel te druk met spelen en zwemmen en voetballen en moeder helpen, dan kunnen ze niet eens prijsvragen oplossen!" En daar had die slimme wekelijkse prijsvraag gelijk aan! Wij werden weer helemaal vrolijk en we zeiden: „Goed, prijsvraag, maar kom je dan weer terug?" — „En of!" zei de prijsvraag, „dat zou ik denken! Ik laat de vrienden en vriendinnen van Donald Duck niet in de steek! Zie je, terwijl ik lig te zonnebaden op het strand zal ik toch een prijsvraag bedenken, een prijsvraag.. om van te watertanden! En die zullen we dan in het blad zetten als ik goed en wel terug ben! Vertel de jongens en meisjes maar vast, dat we een prachtige herfstprijsvraag gaan maken!" En toen hij dit gezegd had, draaide de wekelijkse prijsvraag zich om en liep de deur uit! Hij ligt nu ergens op 't Zandvoortse strand en we hopen, dat hij zijn zonnebrandcrême niet vergeten heeft, anders verbrandt hij ook nog! Maar wij wachten nu vol spanning op de grote herfstprijsvraag, die gaat komen! Jullie ook, hè? Je snapt zeker wel, dat een wekelijkse prijsvraag even de tijd nodig heeft om zolets te bedenken! In leder geval, hij heeft die tijd nu en daarom zal er zeker wat bijzonders uit de bus komen!

Hier volgen de namen van de gelukkige prijswinnaars van prijsvraag nummer 24:

Eerste prijs, een fototoestel: Joop Fouchier, **Tilburg.** Tweede prijs, een vulpen: Corrie Verheem, **Haarlem.** Derde t/m tiende prijs, een vulpotlood: J. Berkenbos, **Nijverdal;** Nelly Maaskant, **Hendrik Ido Ambacht;** Hermie Rooding, **Hoensbroek;** Rennie Doornbos, **Groningen;** Arie Vedder, **Baarn;** Gejo Schoolen, **Deventer;** Heln Roorda, **Langweer;** D. J. Bosch, **Twello.**

De oplossing van prijsvraag no. 28 luidt: **Hartelijk gefeliciteerd.**

Eerste prijs: Een prima fototoestel. Kodak ses - 20 Brownie. Model E, winkelwaarde f 26.—; tweede prijs: een mooie vulpen met gouden pen, merk Osmia, winkelwaarde f 16.50 derde t/m. tiende prijs: een fraai vulpotlood.

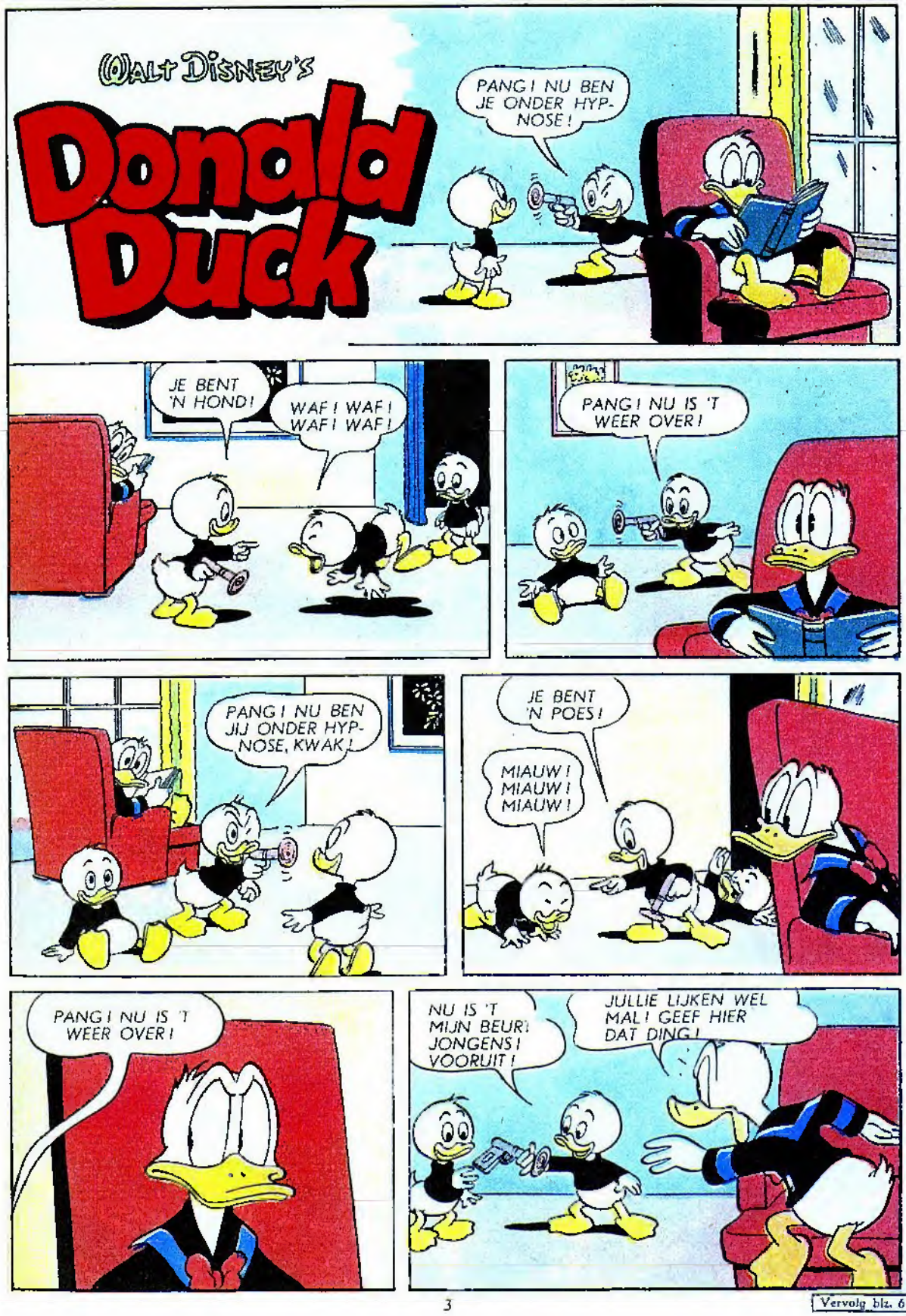

Vervolg blz. 6

Tokkie Tor

DOOR WALT DISNEY

Vervolg blz. 8

Vervolg v. blz. 3

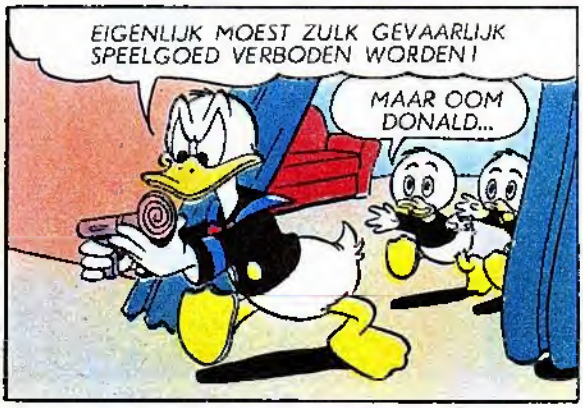

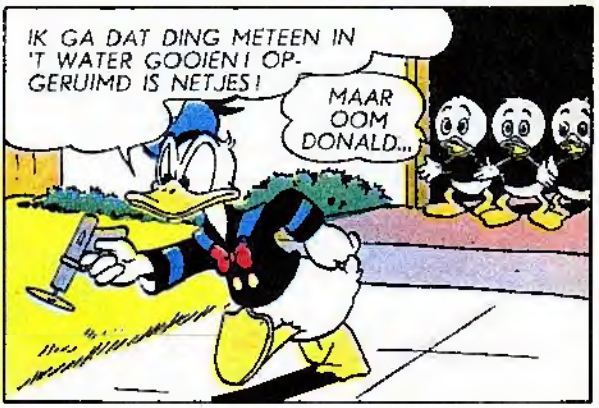

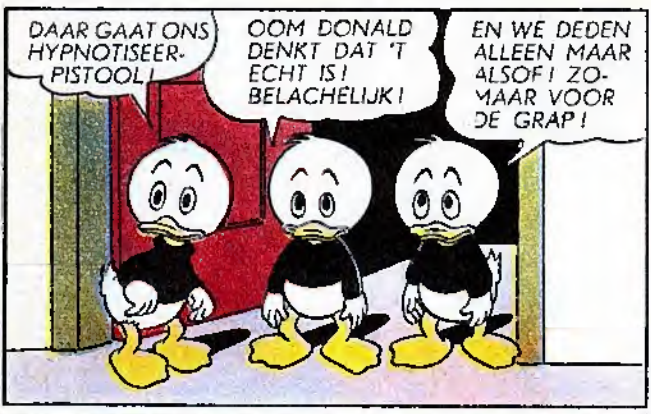

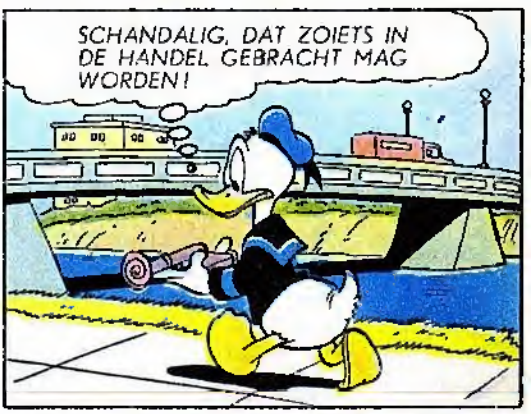

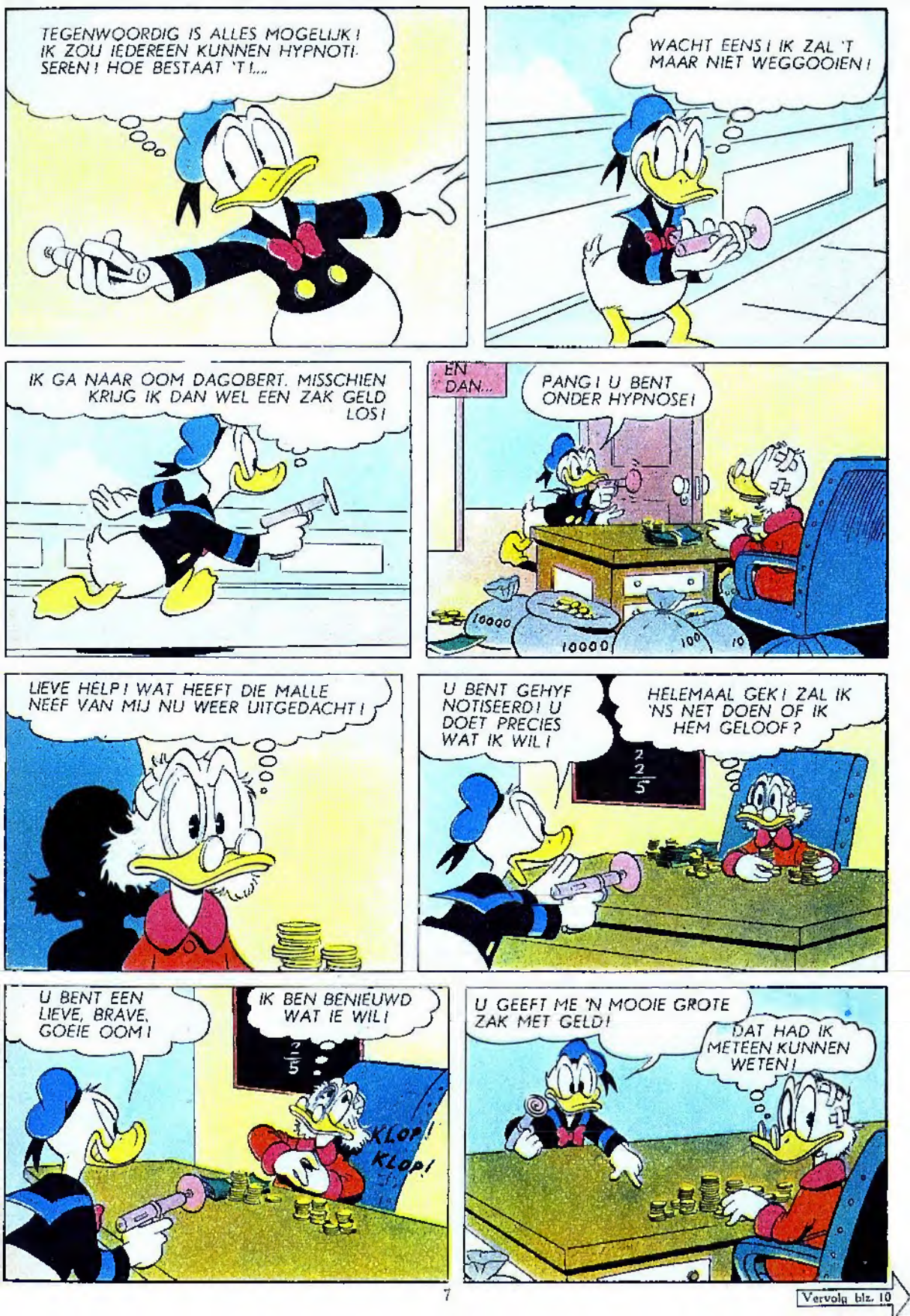

Vervolg blz. 10

Vervolg v. blz. 5

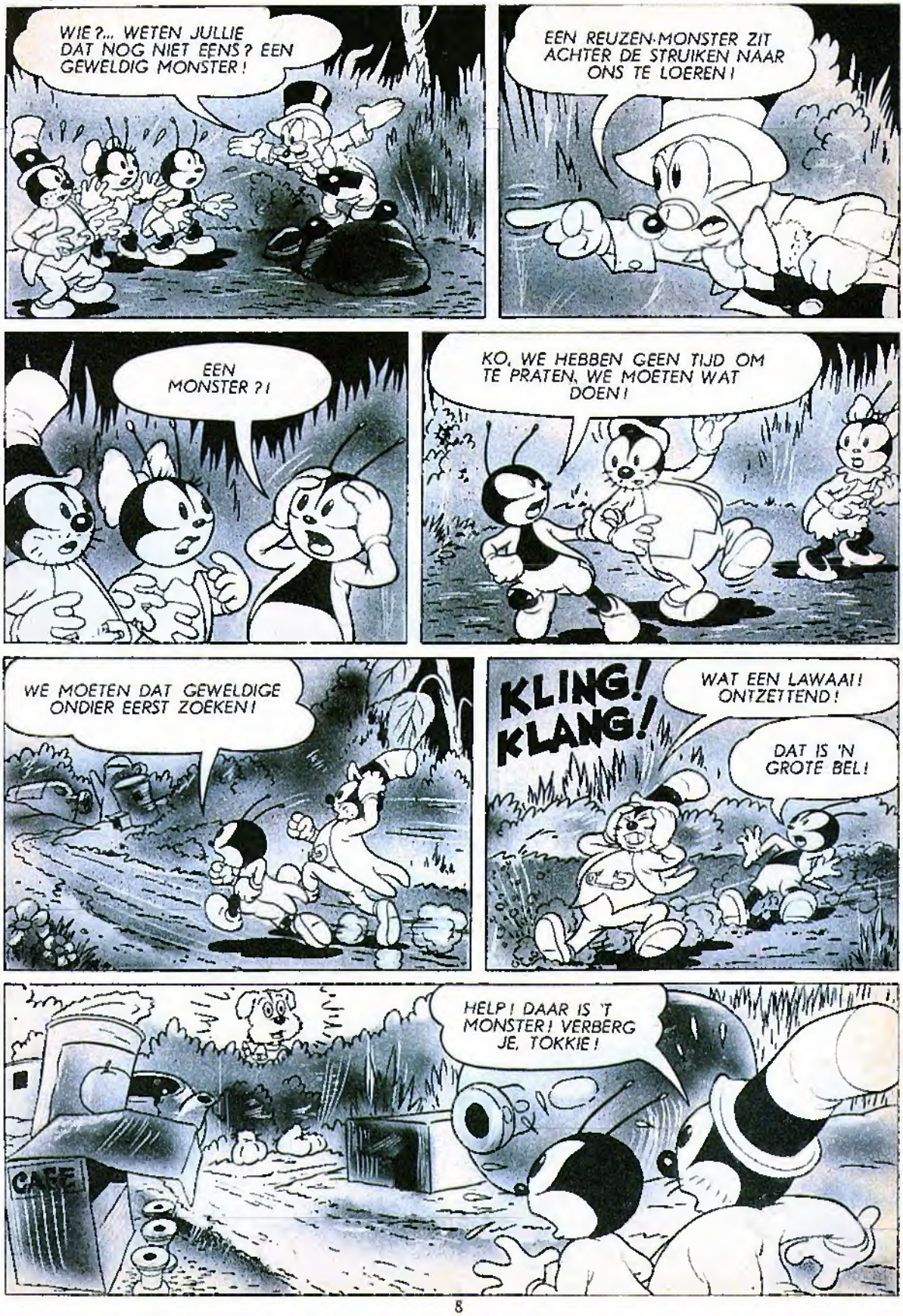

Vervolg blz. 16

Vervolg v. blz. 7

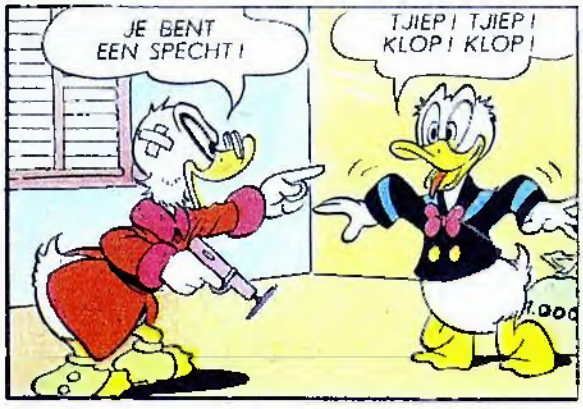

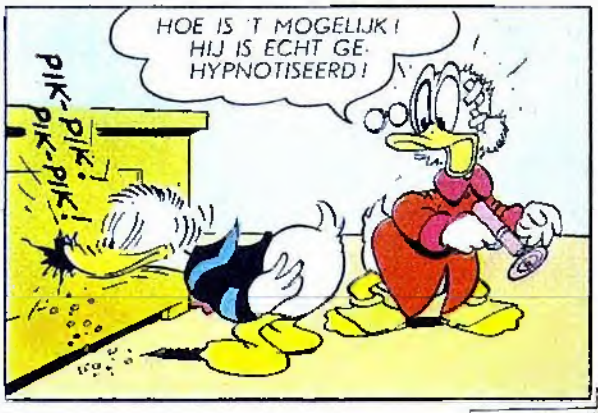

Vervolg blz. 15

DITJES EN DATJES VAN DONALD DUCK

GROTE SPORTFIGUREN
HANNIE TERMEULEN

Jullie hebben een paar maanden geleden allemaal in de krant gelezen, dat Hannie Termeulen naar Curaçao is vertrokken. Hannie heeft zich in Willemstad gevestigd nadat zij in New-York getrouwd was met Mr Boomstra, de directeur van de Curaçaose Bank. Voortaan heet Hannie, de Nederlandse kampioene op de 100 meter vrije slag, dus Mevrouw Boomstra-Termeulen.
Met het vertrek van deze Amsterdamse zwemster heeft de Nederlandse zwemsport in één jaar tijd drie wereldberoemde sprintsters verloren. Eerst emigreerde Irma Schuhmacher uit Rotterdam naar Australië en daarna zei Wiesje Vaessen uit Heerlen, wegens huwelijk, de wedstrijdsport vaarwel. Hannie Termeulen heeft in haar loopbaan zoveel belangrijke wedstrijden voor ons land gewonnen, dat de lezertjes van „Donald Duck" iets meer van haar moeten weten. Hannie heeft leren zwemmen, toen zij drie jaar oud was. 't Duurde toen nog wel tien jaar voordat zij voor het eerst aan een wedstrijd mee deed. Aan het eind van de oorlog werd zij „winterkampioene" van Nederland. Dat was zo maar een titel, omdat er nog geen officieel kampioenschap gehouden werd. Dat gebeurde pas in 1946 in Amersfoort. Daar haalde Hannie meteen twee medailles weg. Zij werd eerste op de 100 en 400 m vrije slag. Hannie Termeulen was de snelste zwemster van Nederland. Dat bewees zij ook in 1947 en 1948, respectievelijk in Veendam en in Den Haag, waar zij haar grootste concurrenten Wiesje Vaessen en Irma Schuhmacher beide keren versloeg. Toen werd het Amsterdamse meisje „zwem-moe", zoals dat heet. In 1949 nam zij niet aan het nationale kampioenschap deel en in de daarop volgende jaren (1950 en 1951) moest zij genoegen nemen met de derde plaats. Vorig jaar in Rotterdam behaalde Hannie haar laatste titel, maar toen waren Irma en Wies geen tegenstandsters meer.
Haar top-prestatie bereikte Hannie vorig jaar in Helsinki. Tijdens de Olympische Spelen veroverde zij twee zilveren medailles. Eén op de 100 m vrije slag en één op de 4 x 100 m estafette, met Wies Vaessen, Irma Schuhmacher en Koosje Voorn. Met dit estafette-nummer heeft Hannie ook vroeger heel mooie successen behaald. Een tweede prijs in 1947 te Monaco tijdens de Europese kampioenschappen; een bronzen medaille tijdens de Olympische Spelen in 1948 in Londen en een gouden op de Europese titelwedstrijd in 1950 te Wenen.
Hannie Termeulen is ook jaren lang een der beste Nederlandse waterpolo-speelsters geweest. In Curaçao wil zij nu en dan nog wel eens aan kleinere wedstrijden deelnemen, maar voor kampioenschappen heeft zij natuurlijk geen tijd meer.

EEN ENVELOPPE OM JE CLUBBERICHTEN IN TE VERZENDEN

Als je met je vriendjes van school of uit de buurt een club hebt opgericht, moeten er natuurlijk ook wel eens speciale berichten aan de clubleden worden doorgegeven. Om nu te maken dat deze belangrijke mededelingen, als ze in de brievenbussen van de diverse clubleden zijn verdwenen, niet wegraken, is het 't beste ze in een enveloppe te doen. Hier kun je zien hoe je zo'n enveloppe kunt maken.
Je neemt een stukje papier van 17 cm in het vierkant en vouwt het tweemaal dubbel. Bij A komen nu de punten 1, 2 en 3 bij elkaar en deze plak je aan elkaar vast door een klein rond of vierkant stukje papier. Het laatste puntje blijft los. Als je nu op deze enveloppe aan de voorkant keurig de naam en het adres van het clublid schrijft, kun je er altijd zeker van zijn dat het goed terecht komt.

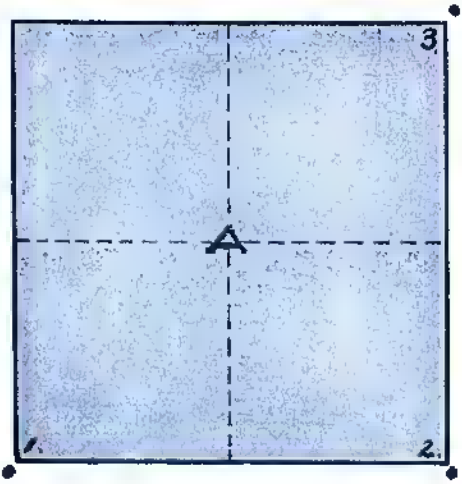

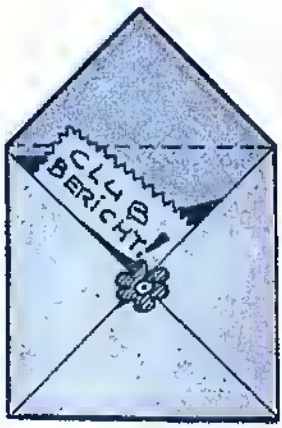

EVEN NADENKEN

Hier volgen weer drie vragen, die je moet proberen te beantwoorden zonder eerst te kijken naar de antwoorden, die op een andere pagina staan! 1. Wat is een receptie? 2. Waar ligt Celebes? 3. Wat betekent „bis"?

DE PASJUFFROUW

Als Oma op visite komt,
Praat broertje honderd uit,
En Oma weet, wat elke klank
Van broertje's taal beduidt.

★ ★ ★ ★ ★

Toen Oma er vanmiddag was,
Vertelde 't ventje gauw,
Dat morgen voor hem komen zou
De nieuwe „pasjuffrouw".

Een pasjuffrouw voor kleine broer,
Wat of dat wezen kan?
En Oma vraagt ten einde raad:
„Wat doet die juffrouw dan?"

„Moet op mij passen," antwoordt broer
En kijkt nogal verstoord,
Dat Oma niet begrepen heeft
Zo'n héél begrijpelijk woord.

DONALD DUCK
EEN VROLIJK WEEKBLAD

Uitgave van „Margriet", weekblad voor Moeder en Kind. Adres: Huidekoperstraat 20, Amsterdam. Telefoon 36500. Postgiro 119131. Abonnementsprijs voor Nederland 15 cent per week of f 1,95 per kwartaal. Losse nummers 20 cent. Voor België 30 fr. per kwartaal. Voor Indonesië, Nieuw-Guinea, de Nederlandse Antillen en Suriname f 1,95 per kwartaal; voor alle overige landen f 2,45 per kwartaal. *Copyright 1953 Walt Disney Productions „De Geïllustreerde Pers N.V." — Alle rechten voorbehouden.*

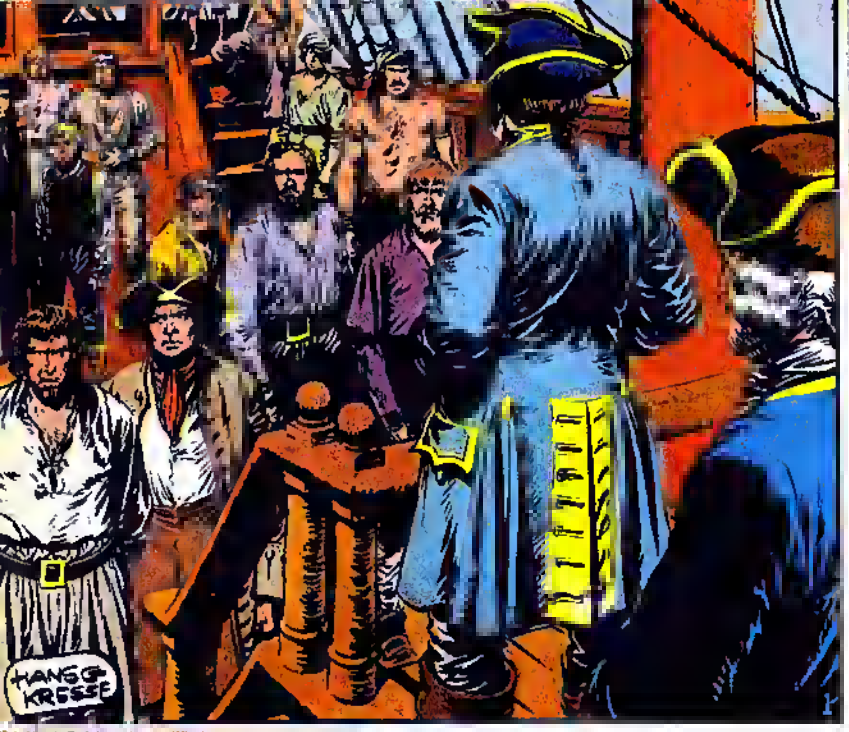

SCHAT

VOOR HEN, die het nog niet weten: Jim Hawkes was door een wonderlijke samenloop van omstandigheden terecht gekomen op de Hispania, een zeilboot, die een avontuurlijke reis naar het Schatteneiland begonnen was. Er bevond zich een eigenaardig volkje aan boord. Jim wist niet goed wat hij er van denken moest. Op die strenge kapitein Smollet had hij het niet erg begrepen. Het beste nog kon hij opschieten met John Silver, de man met het ene been. Die had hem al zoveel verteld van het leven op het schip. Die had hem ook voortdurend geholpen. Maar nu zat Jim toch een beetje sip te kijken. Allerlei vreemde gedachten spookten door zijn hoofd. Vooral die geschiedenis met dat pistool zat hem dwars. Mr Arrow, de stuurman, had het pistool van de matroos Merry afgenomen. Niemand mocht aan boord wapens dragen, was er gezegd. Maar hij, Jim, had ook zo'n pistool bij zich.

„Zit je weer over piraten te dromen?" lachte John Silver, terwijl hij vrolijk in de kombuis heen en weer huppelde. — „Ik denk aan mijn pistool," antwoordde Jim. „Ik vind dat ik mijn wapen ook moet inleveren."

„Zo, vind je dat!" sprak Silver ernstig. Als een vader legde hij zijn hand op het hoofd van Jim. „Zeg eens, jongen, je hebt er toch zeker met niemand over gesproken?" — „Natuurlijk niet!" luidde het heftig.

„Goed zo, Jim, goed zo. Ik had ook niet anders van je verwacht. En als je nu even goed nadenkt, dan kan zo'n plentere jongen als jij bent, ook heel goed begrijpen, dat je dit pistool rustig bij je moet houden. Want weet je, wat de kapitein zal vragen, als je hem het wapen komt brengen?"

Jim knikte even, toen sprak hij: „Hij wil natuurlijk weten, hoe ik aan dat pistool kom!" John Silver lachte tevreden. „En dan zou jij moeten zeggen: van John Silver, kapitein! Wat zou die kok er dan van langs krijgen. En dat heb ik toch niet aan je verdiend, niet waar Jim?"

De vriendelijkheid van John Silver maakte indruk op Jim. „Ik zal zwijgen, heer!" sprak hij en meteen bracht hij met zijn hand een groet, zoals hij dit de kok zo vaak had zien doen. Op dit ogenblik drong een luid gestommel op het dek, tot hen door.

„Daar schijnt weer iets aan de hand te wezen!" bromde John. „We zullen eens even ons licht gaan opsteken, Jim."

De kok greep zijn kruk en wipte

met bewonderenswaardige vlugheid de trap op naar het dek.

„Dacht ik het niet!" riep John uit, „die stomme Merry is weer aan de gang."

„Bemoei jij je er niet mee!" schreeuwde Merry, toen de stem van de kok tot hem doordrong. „Wat hebben we aan zo'n stuurman die voor verrader bij de kapiteln speelt."

„Je eigen schuld!" schold een andere matroos. „Moet je maar doen, wat er gezegd wordt." „En toch krijgt die stuurman zijn portie," werd Merry steeds kwader. „Ik heb nog wel iets, waar hij plezier van hebben kan." Met een valse lach op zijn gezicht, klopte de matroos met zijn ene hand tegen zijn hoge laars. John Silver schoot plotseling snel voorult en trok met een vlugge beweging een lang en scherp dolkmes uit de laars van Merry. „Wel vervloekt!" viel die ult. En het leek wel, of hij zich op de eenbenige wilde storten. Maar deze dook 'n paar passen op zij en lachte: „Met dit speelgoedding treffen we een meeuw in zijn vlucht!" Jim begreep niet dadelijk de bedoeling van deze woorden. Maar weldra snapte hij ze. Hij zag n.l., dat John het mes met een flinke vaart van zich afwierp en dat het maar 'n haartje scheelde, of een wegvliegende meeuw was er door getroffen. Met een pats viel het mes in de zee en verdween in de diepte. John won door deze daad ieders bijval. Maar Merry was woedend: „Als je maar weet, dat ik je dit betaald zal zetten!" De ijskoude blik, waarmede John de veel grotere matroos aankeek, deed deze enkele stappen achteruit deinzen.

„Het wordt tijd, George Merry!" sprak John met klem, „dat je eindelijk eens goed gaat begrijpen, wie de kapiteln is!"

Jims ogen sperden zich wijd open. Wat bedoelde John Silver daarmee? En weer wilde dat angstige voorgevoel zich van Jim meester maken. Er was iets niet in de haak. De manier, waarop die sterke Merry voor de gebrekkige John Silver afdroop, was vreemd. Daar zat iets ongewoons in. Speelde John Silver dan toch een dubbel spel? Jim werd er stil van. Hij volgde zijn grote vriend weer naar de kombuis. Daar zat hij weldra te schillen, terwijl

TENEILAND

de kok vlees hakte. „Wat ben je stil, Jim!" zei hij plotseling. „Je bent toch niet bang voor de verandering van weer, die op komst is? Heb je die deftige jonker niet met zijn verrekijker over het dek zien wandelen? Er komt 'n donderwolk opzetten. Er komt een donderwolk opzetten, zei hij wel tien keer!"
De grappige manier, waarop de kok de stem van de jonker nabootste, bracht weer een lach op het gezicht van Jim. „Zo mag ik het zien!" genoot de kok. „Niet bang zijn voor een stormpje. De mannen konden het wel eens zwaar krijgen. En daarom zullen wij zorgen, dat er iets lekkers te bikken is. Wat denk je, Jim, zullen we een plumpudding maken?"
„Plumpudding!" herhaalde Jim. „Maar dat is reusachtig. Die maakte mijn moeder ook zo vaak!"
„En deed ze er geen beetje rum doorheen?" vroeg John. — „Natuurlijk. Mijn vader zei altijd: plumpudding zonder rum is lammetjespap!"
„Jammer, dat we hier geen rum hebben!" bedacht John ineens. — „Maar Mr Arrow schijnt wel aan rum te kunnen komen!" wist Jim. „Zal ik hem eens vragen, of er voor u ook een fles is?" — „Als je dat wilt doen, ben je een reuzenkerel!" hapte John dadelijk toe. „Daar zal heel de bemanning je dankbaar voor zijn." Had Jim ook maar enigszins kunnen vermoeden, welk plan er in het breln van de kok was opgekomen, dan had hij zich zeker de moeite gespaard, de kajuit van de stuurman op te zoeken en een fles rum te vragen. Nu kwam hij stralend van geluk enkele ogenblikken later weer in de kombuis.

„Ik heb beet!" lachte Jim. „Je bent een slimmerd!" grinnikte John. „Nog een ogenblikje en je kunt de heren in de kajuit hun maaltijd gaan brengen." Een kwartiertje later genoten ze er al van. Vooral de plumpudding met rum was wel in staat het slechte humeur van de kapitein wat op te vrolijken. De kapitein maakte zich namelijk bezorgd voor de storm, die op komst was. Het schip begon al aardig te slingeren. De mannen die de volgende wacht moesten waarnemen, hielden de moed er in met hun gezang: „Geef de zeeman zijn zee en 'n fles rum, dan is hij voor altijd tevree."
Jim sloeg er dit keer geen acht op. „Het heeft ze alle drie heerlijk gesmaakt!" vertelde hij aan John. „Maar ik geloof vast, dat we reuzestorm krijgen." — „Dan doe jij het beste, maar gauw in je kooi te kruipen, Jim!" klonk het bezorgd. „Wij redden het wel. Maf ze, jongen!" Jim voelde zich getroffen door deze bezorgdheid. Maar toch was hij niet gerust. Hij was echter zo moe, dat het niet lang duurde of hij viel in slaap. John Silver dacht echter nog niet aan slapen. Hij nam de rest van de plumpudding van het vuur en zette die op tafel klaar. Mr Arrow was tot nu toe op het dek druk in de weer geweest. Hij had nog een tijd gehad om te eten. Maar zo dadelijk zou hij komen. En dan zou hij plumpudding krijgen. De ogen van John Silver begonnen listig te schitteren. „Mr Arrow!" siste hij tussen zijn tanden. Meteen greep hij de fles rum, die in één der rekken stond; hij wierp nog een flinke scheut over de pudding en zette toen de fles op tafel.
„Ziezo, Mr Arrow kan komen!" grinnikte hij. Plotseling klonk op het dek de stem van de stuurman: „Stuurboordwacht aan dek! Stuurboordwacht aan dek!" Binnen enkele ogenblikken hadden de mannen zich gemeld. Ze gingen een onaangename nacht tegemoet. De regen viel al bij stromen neer en de steeds feller wordende wind joeg de Hispania in snelle vaart voorult. De golven sloegen al hoog tegen het schip aan, en af en toe kletste het water zelfs al op het dek. De wolken hingen laag over de zee en de bliksem sneed door de zwarte lucht. Het zou noodweer worden, iedereen wist dat. Misschien zou het schip de strijd verliezen . . . niemand kon dat van te voren zeggen!
Maar op het dek was alles veilig. Mr Arrow was een goed stuurman. Hij kon rustig naar de kombuis afdalen, om te zien wat voor lekkers de kok voor hem bewaard had. Doodmoe strompelde hij naar beneden.
Daar zat John Silver op hem te wachten....

Wat is die John Silver van plan? Wat gaat er met de stuurman gebeuren?
Zullen Jims angstige voorgevoelens toch bewaarheid worden?

DITJES EN DATJES VAN DONALD DUCK

EEN KLEURIGE BLOEM OP EEN DONKER TRUITJE

Dit kruissteekpatroon, en vooral zo'n mooie bloem, kun je voor allerlei doeletnden gebruiken. Een effen, donker truitje wordt er bijvoorbeeld geweldig mee opgefleurd. Wanneer je truitje donkerblauw is, staat het bijzonder aardig wanneer je de volgende kleuren gebruikt: rood, roze, citroengeel, lichtgroen, donkergroen. Beginnen jullie maar gauw meisjes, je zult zien hoe aardig de bloem wordt met deze kleuren!

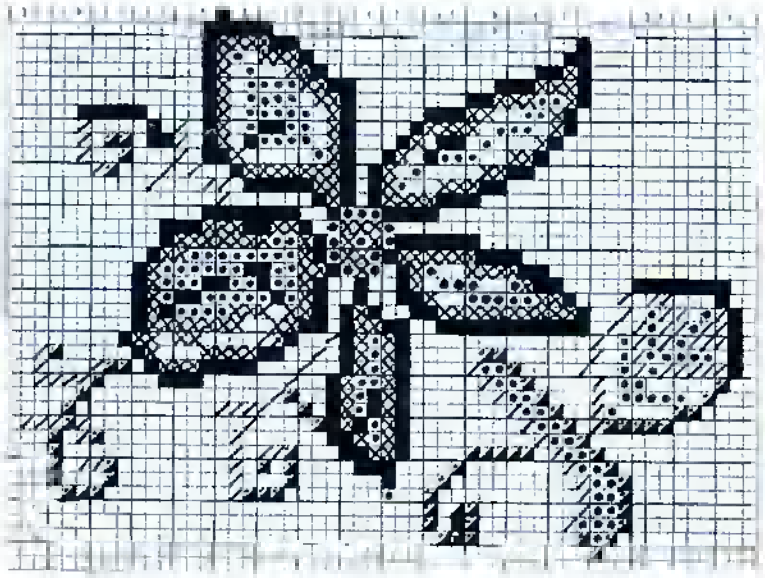

DRIE VRAGEN (ANTW.)

t. Receptie betekent ontvangst. 2. Celebes is een etland in Indoneslë. 3. Bis betekent dubbel, tweemaal.

JE KUNT HET GELOVEN WANT.... HET STOND IN DE KRANT

Hagelstenen waarmee je kunt tennissen. Tijdens een hevig onweer zijn in de Amerikaanse stad Detroit hagelstenen ter grootte van tennisballen gevallen. De hagelstenen hadden volgens de weerkundige dienst van Detroit een omtrek van vijftien em. Jammer dat ze zo gauw smolten, anders had de hele stad er mee kunnen gaan tennissen....

Doe je dat ook als je 85 bent? Verleden jaar Augustus, toen hij 84 jaar werd, is Bernard Macfadden ter „viering" van zijn verjaardag met 'n parachute uit een vliegtuig gesprongen. Hij had het vaste plan om in de rivier de Seine terecht te komen, maar per ongeluk landde hij op één van de oevers. Dit jaar hoopt Opa Macfadden zijn 85e verjaardag tot een onvergetelijke dag te maken door op die dag te proberen met een straalvliegtuig door de geluidsbarrière te dringen, d.w.z. hij wil sneller vliegen dan het geluid gaan kan. Opa heeft Jacqueline, de eerste vrouw, die door de geluidsbarrière is gedrongen, gevraagd, om hem te vliegen! t6 Augustus is Opa Macfadden jarig en.... vol verwachting klopt ons hart.

De gasten worden als baby's behandeld. In een restaurant in Italië heeft men een nieuwe methode bedacht voor het opmaken van de rekening. Voordat de gasten zich aan tafel zetten, worden zij zorgvuldig gewogen en na afloop van de maaltijd wordt hun gewicht opnieuw bepaald. Voor elke gewichistoename van 100 gram moet dan 150 lire betaald worden, zonder dat er rekening mee wordi gehouden, wat je gegeten hebt.. Je wordt daar dus als een „baby" behandeld, want dte worden immers ook voor en na een maaltijd gewogen, alleen kunnen zij niet op een menu uitkiezen, wat ze willen eten!

Tanden van een Mammoet! Honderddulzenden jaren geleden leefden er in de Poolstreken van Siberië (Azië) geweldig grote beesten, die net zulke slagtanden hadden als de olifanten, alleen veel grotere. Deze dieren worden mammoeten genoemd. Niet lang geleden heeft men in Siberië ontdekt, dat er nog een heleboel slagtanden opgegraven kunnen worden. Die slagtanden zijn van praehtig ivoor, dus Siberië heeft één van de rijkste ivoorvelden ter wereld!

DE RAADSELKIST

I. Een jager lag in een oerwoud te slapen. Hij droomde dat hij helemaal ongewapend midden op een gevlochten brug liep, die over een brede rivier gemaakt was. Plotseling zag hij een grote tijger voor zich. Toen hij wilde vluchten, kwam er van de andere kant een brullende leeuw op hem af. Het enige redmiddel was nu nog om in de rivier te springen. Daar staken echter zeven krokodillen hun brede bloeddorstige koppen boven het water uit. Wat kon de jager nu nog doen om zich uit deze vreselijke toestand te redden?

2. **Kruiswoordpuzzte:** van links n. rechts: 1. halfjaarlijke periode van het weer in Indoneslë, 7. voornaam van een bekend voetballer, 8. een soort dans, 9. deel van de hals, 10. afkorting van nummer, t1. voegwoord, 14. kwaal, gebrek.
Van boven naar beneden: 1. hemelbrood, 2. bedlende in een restaurant, 3. azijn, 4. afkorting van slechthorend, 5. deel van hei hoofd, 6. Nederlandse Spoorwegen (afk.), 12. Naamloze Vennootschap (afk.), 13. lengtemaat.

OPLOSSINGEN RAADSELKIST No. 29

t. kruiswoordpuzzle: van links naar rechts: 2. draak, 4. bariton, 5. kroos. Van boven naar beneden: t. bariton, 2. drank, 3. kroes.
2. blaren, Laren, aren, ren.
3. denneboomraadsel: 2. eed, 3. vrede, 4. rekenen, 5. vervelend, 6. rek, 7. dek, 8. krent, 9. spreken.

De man, dte niet lachen kan! In Allahabad, een stad in India (Azië), woont een fakir, Abu Fadir geheten, die, zover de mensen kunnen nagaan, nog nooit heeft gelachen. Hij is 72 jaar oud en een erg bekende persoonlijkheid in zijn stad. Altijd loopt hij met een ernstig gezicht rond en niemand heeft ooit zelfs een glimlach tevoorschijn kunnen toveren. Abu Fadir heeft de bijnaam van: „De man, die niet lachen kan"!

Vervolg v. blz. 10

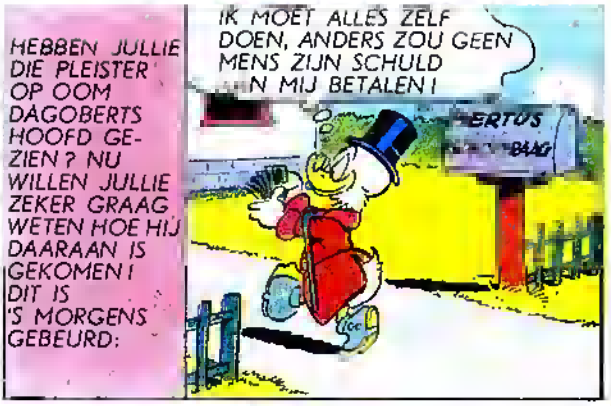

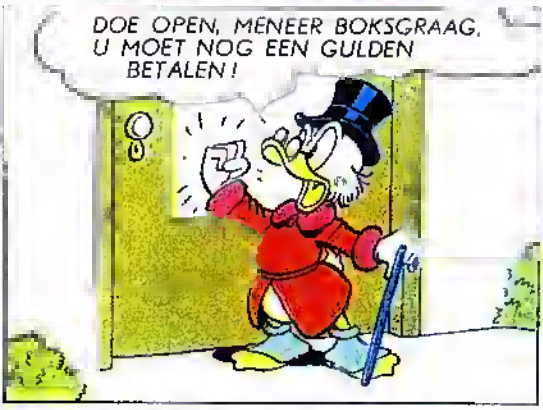

Vervolg blz. 18

Vervolg v. blz. 9

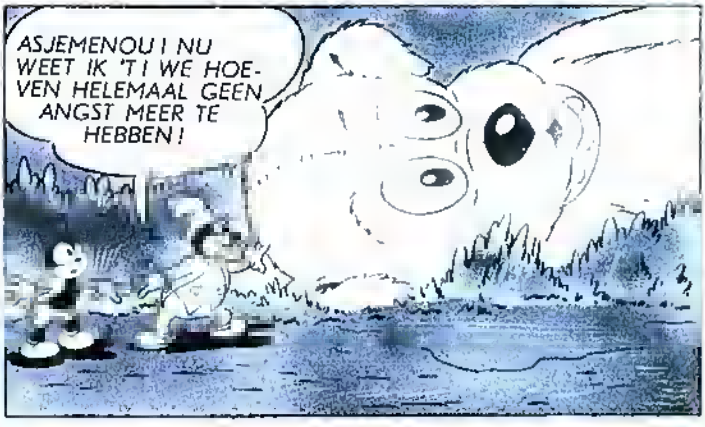

Vervolg blz. 20

Vervolg v. blz. 15

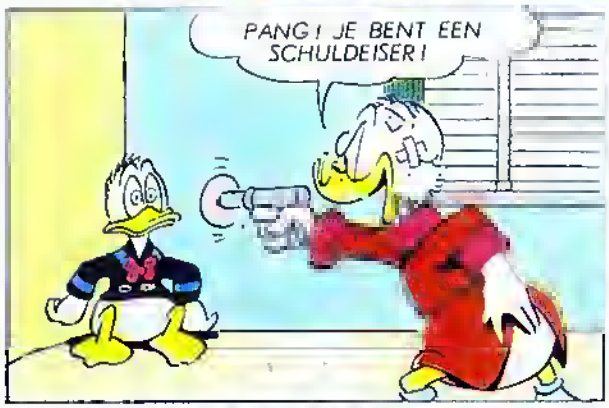

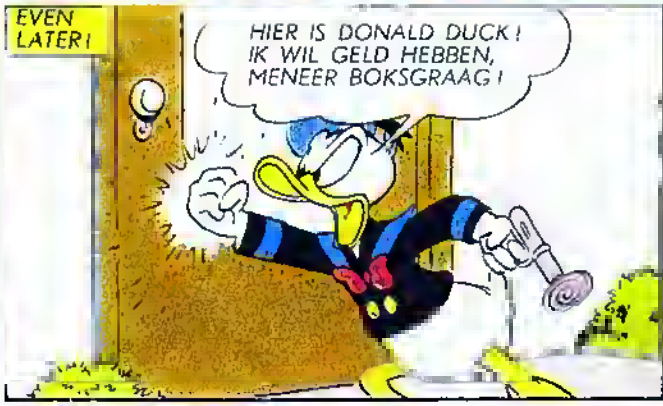

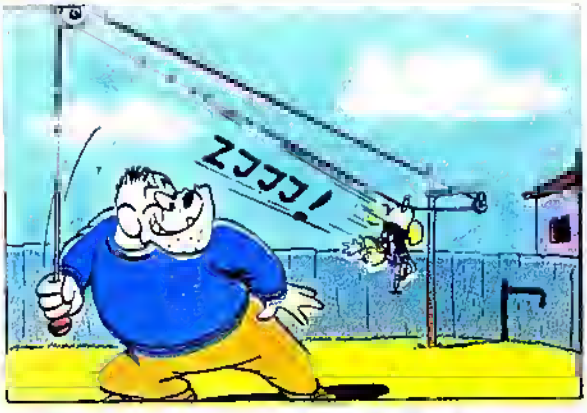

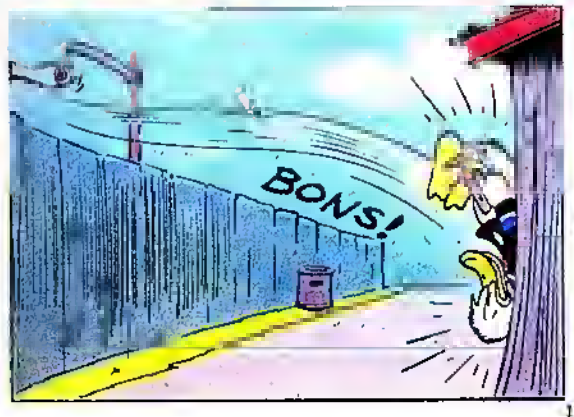

Vervolg blz. 22

Vervolg v. blz. 17

NEE! NEE!...
JE BENT TE BESCHEIDEN!
MAAR ER WAS HELEMAAL GEEN GEVAAR!
!
'T IS 'N SPEELGOEDHONDJE!
WERKELIJK, NU ZIE IK 'T OOK! IK DACHT, DAT HIJ LEEFDE!
IK HEB 'N PLANNETJE! PSSST!.... PSSST!.... DAN HEEFT IEDEREEN PLEZIER!
EN VAN DE SPEELGOEDHOND WORDT EEN GLIJBAAN GEMAAKT!....
HOERA!
WAT HOOG!
!
IK GA KLIMMEN!
'T IS GEWELDIG!
?

Vervolg v. blz. 19

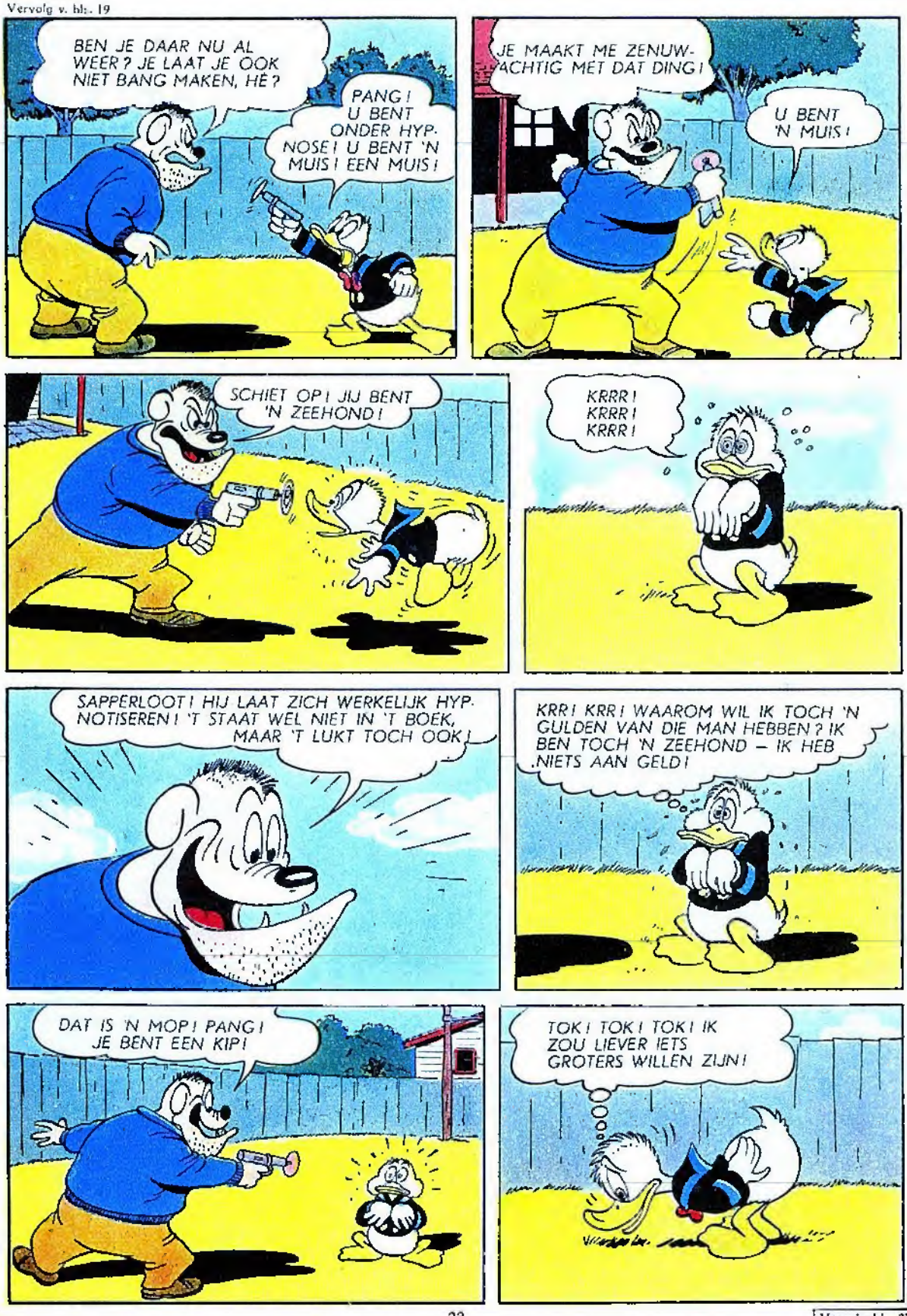

Vervolg blz. 23

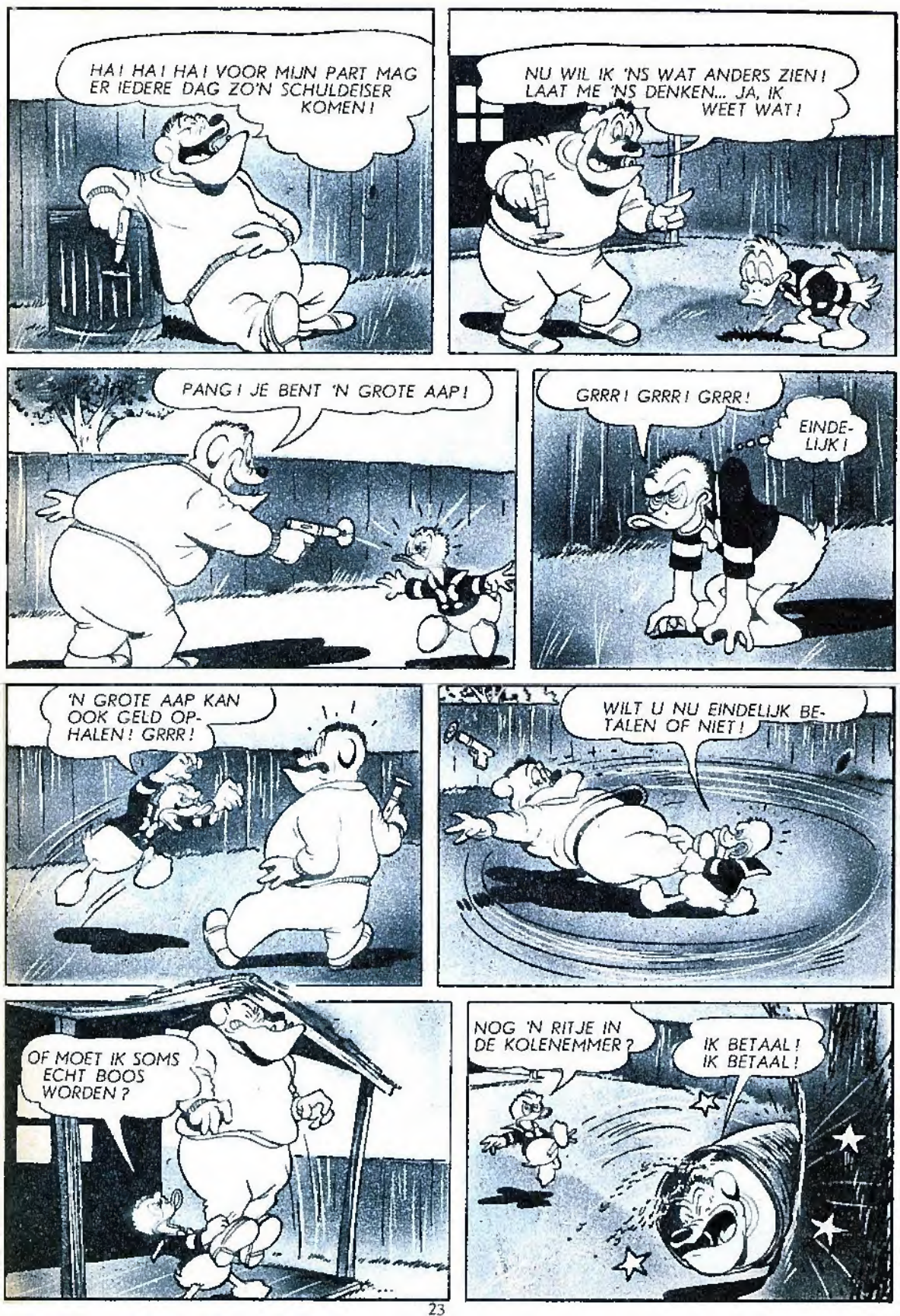
HA! HA! HA! VOOR MIJN PART MAG ER IEDERE DAG ZO'N SCHULDEISER KOMEN!
NU WIL IK 'NS WAT ANDERS ZIEN! LAAT ME 'NS DENKEN... JA, IK WEET WAT!
PANG! JE BENT 'N GROTE AAP!
GRRR! GRRR! GRRR!
EINDE-LIJK!
'N GROTE AAP KAN OOK GELD OP-HALEN! GRRR!
WILT U NU EINDELIJK BE-TALEN OF NIET!
OF MOET IK SOMS ECHT BOOS WORDEN?
NOG 'N RITJE IN DE KOLENEMMER?
IK BETAAL! IK BETAAL!

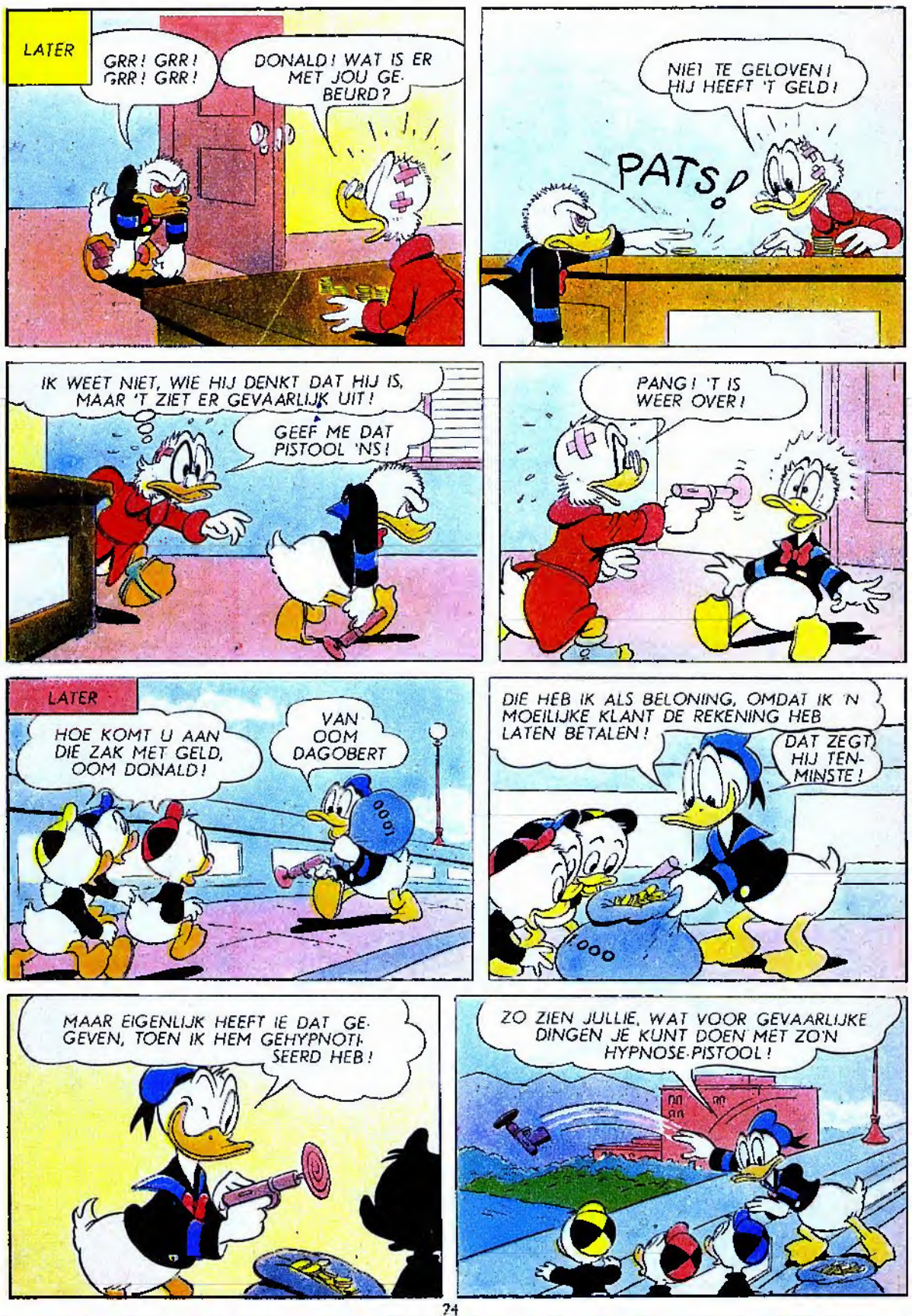
LATER
GRR! GRR! GRR! GRR!
DONALD! WAT IS ER MET JOU GEBEURD?
NIET TE GELOVEN! HIJ HEEFT 'T GELD!
PATS!
IK WEET NIET, WIE HIJ DENKT DAT HIJ IS, MAAR 'T ZIET ER GEVAARLIJK UIT!
GEEF ME DAT PISTOOL 'NS!
PANG! 'T IS WEER OVER!
LATER
HOE KOMT U AAN DIE ZAK MET GELD, OOM DONALD!
VAN OOM DAGOBERT
DIE HEB IK ALS BELONING, OMDAT IK 'N MOEILIJKE KLANT DE REKENING HEB LATEN BETALEN!
DAT ZEGT HIJ TENMINSTE!
MAAR EIGENLIJK HEEFT IE DAT GEGEVEN, TOEN IK HEM GEHYPNOTISEERD HEB!
ZO ZIEN JULLIE, WAT VOOR GEVAARLIJKE DINGEN JE KUNT DOEN MET ZO'N HYPNOSE-PISTOOL!